

Přepisy poslechů v pracovním sešitě *Levou zadní II*

Lekce 1, A.2, cv. 1

Dialog 1 – Noví kamarádi Marcus a Tom

- Káťa:** Ahoj, kdo to je?
Christian: To je můj bratr Marcus a jeho kamarád Tom. A to je Káťa, moje spolužačka.
Marcus: Čau, já jsem Marcus.
Tom: A já Tom. Těší mě.
Káťa: Mě taky.
Marcus: Odkud jsi?
Káťa: Já jsem z Ukrajiny. A vy jste asi taky z Dánska jako Christian?
Marcus: No, já jsem z Dánska, ale Tom je vlastně Čech, protože se tady narodil.
Tom: Je to tak, moje maminka je Češka, ale po tatínkovi jsem taky Slovák.
Káťa: Zajímavé, ráda jsem vás poznala.
Tom a Marcus: My tebe taky.
Christian: Uvidíme se zítra, ahoj.

Dialog 2 – Noví spolužáci Emil a Li

- Li:** Emile, ty jsi taky jedináček, vid?
Emil: Nemám sice žádné sourozence, ale vyrůstal jsem dohromady s bratrance a sestřenicí. Byla s nimi legrace.
Li: Aha, a kolik je jim let?
Emil: Sestřenice je o dva roky starší a bratranec jen o jeden rok mladší než já.
Li: Tak to je tvůj bratranec pořád o rok starší než já.
Emil: Počkej, kolik ti je vlastně let?
Li: Je mi 15 let.
Emil: Aha, myslel jsem, že jsi starší. A co ty? Ty nemáš bratrance nebo sestřenici?
Li: To sice nemám, ale starám se o našeho psa.

Lekce 1, B.1, cv. 3

Já a můj denní program

Emil:

Jmenuju se Emil, je mi 17 let a jsem z Kamerunu. V České republice žiju s rodiči už šest měsíců. Ze začátku to bylo těžké, protože jsem neuměl vůbec česky. Od té doby, co se učím češtinu, mám nové kamarády z celého světa.

Každý den vstávám v půl sedmé a chodím běhat a pak do školy. Ale nerad studuju, raději hraju fotbal. Škola je od devíti ráno a do tří odpoledne. Pak se rychle převléknu do sportovního oblečení, protože od čtyř hodin odpoledne mám fotbalový trénink. Fotbal hraju v pondělí, středu a sobotu, v pátek chodím naopak na ragby. Nejdřív mě nechtěli v ragby klubu, protože jsem nerozuměl česky. Myslím, že pravý důvod byl ten, že trenér neměl rád cizince. Pak ale trenéra vyměnili, a tak jsem šťastný, že můžu dělat to, co mě baví. V úterý a čtvrtek sice nemám sport, ale nemám ani volno.

Chodím na brigádu, pracuju v KFC. Když se vrátím z tréninku nebo z práce, jsem trochu unavený, tak se dívám na televizi nebo si povídám s kamarády na chatu. Měl bych dělat domácí úkoly, ale to je hrozná nuda! Většinou chodím spát brzo, asi v půl desáté, někdy totiž máme trénink i ráno, už od půl sedmé. Ale to mi nevadí, vstávání mi nedělá problém, stejně se vždycky probudím ještě dřív. V České republice se mi líbí, protože můžu dělat všechno, co chci. Jen je někdy náročné stíhat školu i práci.

Nada:

Jmenuju se Nada, je mi 16 let a jsem ze Sýrie. Do České republiky jsme se dostali kvůli válce asi před rokem. Bydlím tady s rodiči a bratrem Azizem. Nechtěla jsem nikam cestovat a ze začátku to byl pro mě šok. Všichni na mě koukali na ulici i v metru, protože nosím na hlavě šátek, a tady ho skoro nikdo nenosí. Taky nemůžu jít ve školní jídelně, protože tam často vaří vepřové. Ale už jsem si zvykla, že si nosím vlastní oběd a nevadí mi to.

Můj denní program se trochu liší od českých spolužáků. Vstávám dřív, už v půl šesté. Nejdřív se umyju a obléknu, pak máme společnou snídani s rodiči. Někdy se ráno modlím, ale ne každý den. V pátek vždycky chodíme do mešity. Odpoledne po škole jsem doma, dělám domácí úkoly a učím se na druhý den. Chci mluvit dobře česky a být dobrá studentka, abych mohla jít na českou střední školu a potom na vysokou školu.

Moc ráda maluju a fotografuju, taky se zajímám o architekturu. Když chodím po Praze, fotím architektonické detaily. Pak si ale vzpomenu na moje město, které je zničené, a je mi smutno. Taky mi chybí moje rodina. Často si píšu se svými sestřenicemi, které jsou v Sýrii, ale nerada se dívám na Instagram, protože mi připomíná domov. Teď je mým novým domovem Praha. Je to nádherné město a doufám, že si tady brzo zvyknu a najdu si kamarády.

Lekce 1, B.2, cv. 9

Čeští sportovci

Lední hokej je v Česku populárnější než fotbal. Mnoho Čechů také fandí hokeji, protože je v něm český národní tým úspěšnější než ve fotbale. Čeští sportovci jsou však na prvních místech i v lyžování, tenisu, kanoistice, rychlobruslení a v dalších sportech. Představme si dva úspěšné české sportovce.

Jaromír Jágr

Nejslavnějším českým hokejistou je určitě Jaromír Jágr. Jágr se narodil v roce 1972 a když mu bylo 18 let, odjel hrát hokej do NHL ve Spojených státech amerických. Celkem 11 let hrál v Pittsburghu a několikrát vyhrál Stanleyův pohár. Byl také nejužitečnějším hráčem a získal nejvyšší bodové hodnocení za góly a asistence. V 90. letech byl také známý svým typickým účesem – mulletem. Měl sice krátké vlasy, ale vzadu si je nechal dlouhé. Po Pittsburghu pak hrál za různé týmy v Americe a krátce také v Rusku. V roce 2018 se ale vrátil do Česka a teď hraje za klub Rytíři Kladno. Dlouhá léta byl také členem národního hokejového týmu. V roce 1998 za Českou republiku vyhrál zlato na olympijských hrách v japonském Naganu. Češi pak cítili velké nadšení a hodně slavili. Jágr je také známý tím, že má na dresu číslo 68 jako upomínku na okupaci Československa v roce 1968.

Eva Adamczyková

Jednou z nejoblíbenějších českých sportovkyň je Eva Adamczyková, rozená Eva Samková. Adamczyková je česká snowboardistka, která závodí ve snowboardcrossu. Narodila se v roce 1993 a snowboarding se závodně věnuje už od roku 2003. Vyhrála zlato na olympijských hrách v ruské Soči v roce 2014 a bronz v korejském Pchjongčchangu 4 roky poté. Bohužel se nemohla zúčastnit olympijských her v čínském Pekingu v roce 2022, protože měla zlomené obě nohy. Když se vyléčila, vrátila se na snowboard a závodila už v zimě stejného roku. V roce 2023 se stala světovou jedničkou na šampionátě v Gruzii. A ve stejném roce byla také druhá v taneční soutěži StarDance, kterou vysílá Česká televize. Je známá také svým humorem. Před každým závodem si maluje na obličej malý knír, aby měla štěstí.

Lekce 1, D.4, cv. 1

Můj vztah k náboženství

Káťa:

Já jsem pravoslavná a náboženství v naší rodině není jenom tradice, ale součást života. Vždycky v neděli v naší vesnici na Ukrajině nikdo nepracuje, vezmeme si na sebe nejlepší oblečení a jdeme do kostela. Mám ráda tu magickou atmosféru, kdy jsou zapálené svíčky a všichni lidé zpívají a modlí se. Nerozumím tomu, proč je v České republice tolik krásných kostelů, ale lidé do nich skoro nechodí, to je velká škoda.

Li:

Já jsem buddhistka jako moji rodiče. To byl také důvod, proč jsme odešli z Číny. Věřím, že až zemřeme, naše duše si vybere nové tělo a začne nový život. Proto bychom se měli chovat hezky ke všem lidem i ke zvířatům. Nelíbí se mi, když lidé ničí přírodu nebo týrají zvířata. Umím sice meditovat, ale nedělám to často. Pro mě můžou být meditace všechny aktivity, kde se koncentruju, například hraní na housle.

Nada:

Já a moji rodiče a bratr jsme muslimové. Není to jen náboženství, ale naše kultura. Řídíme se podle náboženských pravidel každý den. Jíme čisté jídlo a modlíme se v mešitě. Já a moje maminka nosíme na hlavě šátek, a to lidé v Česku moc nechápou. Nikdo nás k tomu ale nenutí, samy ho chceme nosit. Bez něj se cítíme jako nahé. Dodržovat naše zvyky v cizí zemi je pro nás moc důležité, myslím, že jinak bychom ztratili to, kým jsme.

pan učitel Jan:

Já jsem ateista a vůbec nechápu, jak může někdo věřit v nějakého vousatého pána, který žije na nebi a všechno řídí. Myslím si, že náboženství je pro lidi, kteří potřebují nějaká pravidla od někoho jiného, která budou dodržovat. Na druhou stranu samozřejmě respektuju vyznání ostatních lidí, jen prostě nemám rád, když mě někdo přesvědčuje o bohu. Já v něho nevěřím a nic se na tom nezmění.

Lekce 1, D.5, cv. 1

Jmenuju se Mandana, je mi 15 let a narodila jsem se v Íránu. Do Česka jsem přijela s rodiči před dvěma roky. Nejdřív jsem vůbec neuměla česky, a proto jsem se bála mluvit. Teď už ale rozumím dobře a tolik se nestydím. Víím, že dělám pořád chyby, ale kamarádi mi pomáhají a podporují mě. Chodím na základní školu, kde nemáme lekce češtiny pro cizince. Po škole proto chodím na kurz češtiny do jazykové školy. Jsem muslimka, ale svoje náboženství nepraktikuju. Věřím v boha, ale nedodržuju všechny náboženské tradice. V Íránu je nejrozšířenější náboženství islám, žijou tam ale i křesťané a židé. Ostatní náboženství jsou zakázaná. Myslím si, že je to škoda. Tady v České republice mám kamarády, kteří jsou věřící i nevěřící a vzájemně se respektují.

Lekce 2, A.2, cv. 1**Výběr školy. Studenti mluví se sociální pracovnící Hanou Mudrovou.****Dialog 1**

- Hana:** Dobrý den Káto, už víte, na jakou školu se chcete hlásit?
- Káta:** Chtěla bych studovat univerzitu a být doktorkou.
- Hana:** Tak to budete potřebovat střední školu s maturitou nebo gymnázium.
- Káta:** Gymnázium? To jsem ještě neslyšela, co to je?
- Hana:** To je všeobecná škola, která připravuje studenty na studium na vysoké škole.
- Káta:** Aha, a ta druhá možnost?
- Hana:** Existují také střední zdravotnické školy nebo zdravotnické lyceum.
- Káta:** To by mě asi zajímalo víc, můžete se na to se mnou podívat?
- Hana:** Určitě, něco vybereme a pak vám ukážu, jak vyplnit přihlášku.

Dialog 2

- Hana:** Dobrý den, Azizi. Už víte, jakou školu byste chtěl studovat?
- Aziz:** Nejsem si jistý, asi bych chtěl studovat něco s počítači.
- Hana:** Můžete si podat přihlášku například na střední průmyslovou školu nebo školu informačních technologií. Co přesně Vás na počítači baví dělat?
- Aziz:** Nejraději hraju hry, samozřejmě. Ale baví mě taky programovat.
- Hana:** Programování bude určitě jako obor na více školách.
- Aziz:** To by bylo super a kolik let budu studovat?
- Hana:** Programování je studijní obor s maturitou na 4 roky.
- Aziz:** S maturitou? To je ta velká zkouška na konci?
- Hana:** Ano. A když budete mít maturitu, můžete pokračovat ve studiu na vysoké škole, kdybyste chtěl.

Lekce 2, A.3, cv. 2

Pohovor Káti s paní ředitelkou.

Ředitelka: Dobrý den, Zubatá.

Káťa: Dobrý den, Podnebesová. Těší mě.

Ředitelka: Mě taky. Prosím, posadte se.

Káťa: Děkuju.

Ředitelka: Můžete nám říct něco o sobě?

Káťa: Určitě. Jmenuju se Káťa Podnebesová a jsem z Ukrajiny. V České republice jsem už rok a pět měsíců. Bydlím s rodiči a s mladší sestrou v Praze. Na Ukrajině jsem chodila 9 let na základní školu. Chtěla bych mluvit dobře česky, proto tady chodím každý den na kurz češtiny.

Ředitelka: Jaké jsou vaše koníčky?

Káťa: Zajímá mě mě kultura, ráda chodím na koncerty a do divadla. Taky ráda běhám. Baví mě cizí jazyky, hlavně angličtina.

Ředitelka: Říkáte, že máte ráda kulturu. Byla jste už v divadle v Česku? Kde?

Káťa: V Česku jsem v divadle ještě nebyla, ale moc bych chtěla jít do Národního divadla v Praze.

Ředitelka: Jak často chodíte běhat? Běháte i v zimě?

Káťa: Chodím běhat dvakrát týdně, zima mi nevádí, běhám celý rok. V létě také hraju s kamarády badminton.

Ředitelka: Jaké máte plány do budoucna?

Káťa: Chtěla bych pracovat jako zdravotní sestra, nebo studovat medicínu na univerzitě.

Ředitelka: Které předměty Vás zajímaly na základní škole?

Káťa: Na základní škole mě nejvíc bavila biologie a měla jsem velmi dobrý prospěch z angličtiny. Taky mi docela šla matematika a samozřejmě tělocvik. Ale nebavil mě zeměpis.

Ředitelka: Studium na střední škole je náročné, myslíte, že umíte dobře česky?

Káťa: Myslím, že česky rozumím dobře, chci ale taky správně mluvit. Studuju teď hodně gramatiku a pravopis. Taky jsem začala poslouchat českou hudbu a dívat se na filmy v češtině. Moc bych chtěla studovat na vaší škole.

Ředitelka: Děkuju a na shledanou.

Káťa: Na shledanou.

Lekce 2, B.1, cv. 2

Škola u mě doma

Li:

Já jsem chodila na základku v Číně. U nás chodí děti do školy v sedmi letech a základka trvá šest let. Pak jsem pokračovala na nižší střední školu. To je podobné jako český druhý stupeň, ale je to samostatná škola, na kterou se dělají přijímací zkoušky. Tahle škola trvá tři roky. To je dohromady devět let povinné školní docházky. Potom žáci můžou jít na vyšší střední školu, která má čtyři roky, a potom na vysokou.

Školu jsem měla docela blízko, na základku jsem chodila pěšky a na nižší střední jsem jezdila na kole. Školní areál byl velký, měl tři školní budovy, hřiště a malé náměstíčko. Tam jsme se vždycky v pondělí sešli a zpívali jsme hymnu u vlajky. Naše škola byla veliká, v jedné třídě bylo asi šedesát dětí.

Učili jsme se od 8 ráno do 5 odpoledne, někdy i déle. Na střední škole jsme chodili do školy i v sobotu a na půl dne i v neděli. Neměli jsme jídelnu, oběd nám nosili rovnou do třídy. Žáci si nemohli nosit svoje jídlo do školy na svačinu. Po obědě jsme povinně odpočívali, spali jsme minimálně hodinu na lavici, a kdo nespál, tak to předstíral. Taky jsme nosili uniformy. Měli jsme dvě různé, na léto a na zimu.

Skoro každý den jsme dostávali nějaké úkoly, například šest stránek z učebnice angličtiny. To bylo mnohem horší než tady. Po škole jsem dělala úkoly několik hodin. Jsem ráda, že v Česku nemusím studovat každý den až do večera. Taky tady učitel nemůže dát žákům bičem přes ruce, když zlobí. A líbí se mi, že se všichni učí plavat.

Káťa:

Na Ukrajině má základka jedenáct tříd. Žáci na ni jdou, když je jim šest let, a končí, když je jim sedmnáct let. Pak můžou jít rovnou na vysokou. Já jsem tam ukončila devátou třídu a pak jsem přijela sem.

Základku jsem měla blízko, chodila jsem na ni pěšky. Škola byla moc velká a bylo v ní hodně paralelních tříd. V jedné třídě bylo asi třicet žáků. Jsem z té části Ukrajiny, kde se víc mluví rusky, ale vyučování bylo v ukrajinštině. Vyučování trvalo od osmi ráno většinou do dvou. Pak jsem doma dělala úkoly, kterých bylo hodně. Do školní jídelny jsem nechodila, nosila jsem si z domu svačinu a pak jsem obědvala až doma po škole.

Na Ukrajině se známkovalo jinak než v Česku. Od první do čtvrté třídy jsme měli známky od jedničky do pětky, pětka byla nejlepší. Od páté třídy to bylo tak, že jsme měli známky od jedničky do dvanáctky a dvanáctka byla nejlepší. Když jsme psali písemky z matiky, hrozně jsem se bála. Když jsem poprvé dostala dvojku z matiky, to je, jako bych dostala českou čtyřku, tak jsem brečela a bála jsem se jít domů, co řeknou rodiče.

Myslím, že na ukrajinské základce jsou první roky mnohem těžší než v Česku. Na střední škole se to vyrovná. První půlrok na české střední škole jsem se bála mluvit, ale nakonec jsem se rozmluvila. Miluju Prahu a mám tady české kamarády, jsem spokojená.

Lekce 2, B.2, cv. 6

Vzdělávací systém v České republice

Káťa, Christian, Emil a Li si povídali s paní učitelkou Evou na téma škola.

Káťa: Paní učitelko, jaké máte vzdělání?

Eva: Vystudovala jsem vysokou školu. Studovala jsem pět let na filozofické fakultě.

Káťa: Aha, a kde jste studovala předtím?

Eva: Před univerzitou jsem studovala na gymnáziu. To je střední škola, na které student získá všeobecné vzdělání. Připravuje se ke studiu na vysoké škole.

Emil: A je v Česku ještě nějaká jiná střední škola? Když někdo nechce jít na univerzitu.

Eva: Ano, Emile. Studenti si můžou vybrat mezi gymnáziem, střední odbornou školou nebo učilištěm. Střední odborná škola je specializovaná, třeba zdravotnická nebo inženýrská. Na učilišti se můžete vyučit třeba kadeřníkem nebo kuchařem.

Christian: Platila jste školné? Můj bratranec chodí na soukromou školu a jeho rodiče musí platit školné.

Eva: Ne, když jsem studovala, skoro všechny školy byly veřejné.

Christian: A kam jste chodila před gymnáziem?

Eva: Na základní školu. U nás děti začínají chodit do školy v šesti letech. Základní škola trvá celkem devět let.

Emil: A gymnázium bylo tři roky?

Eva: Ne, gymnázium a střední odborná škola jsou vždycky na čtyři roky, učiliště na tři.

Káťa: A jaké předměty jste měla nejraději na základní škole?

Eva: Kromě češtiny mě bavil dějepis a zeměpis.

Káťa: A jaké jste měla známky?

Eva: No... většinou jedničky a dvojky. Občas jsem dostala pětku z matematiky, ale ne na vysvědčení.

Li: A kolik vás bylo ve třídě?

Eva: Myslím, že dvacet pět. Asi půlka třídy byly holky a půlka kluci.

Li: A měli jste domácí úkoly?

Eva: To víš, že jo. Ale ne moc, na každou hodinu byl nějaký malý úkol. Někdy jsem ho stihla udělat o přestávce.

Emil: A jak dlouho jste měli prázdniny?

Eva: Ty letní byly dva měsíce. Během roku jsme měli i kratší prázdniny – vánoční a jarní.

Káťa: A když jste byla úplně malá...?

Eva: Máma mě vodila do mateřské školy. Tam jsem chodila tři roky. Ještě existují jesle. Ty jsou pro nejmenší děti. Tam jsem chodila rok, ale to vím jen z vyprávění.

Lekce 2, B.3, cv. 2

Moje práce snů

Christian:

Jde mi zeměpis a taky mě zajímá politika. Rád bych se dostal na gymnázium a potom pokračoval na univerzitu a studoval mezinárodní vztahy. Chtěl bych se stát novinářem a psát o tom, co se děje ve světě. Taky bych chtěl mít vlastní podcast a mluvit v něm se zajímavými hosty.

Káťa:

Ráda pomáhám lidem a baví mě biologie. Moc ráda bych se stala lékařkou, nejvíc mě zajímá chirurgie. Příští rok se chci dostat na gymnázium a po studiu na gymplu bych chtěla zkusit přijímací zkoušky na lékařskou fakultu Univerzity Karlovy. Studium trvá docela dlouho, ale to nevadí, je to můj vysněný obor!

Li:

Když mi bylo 5 let, začala jsem hrát na piano, a v 7 letech jsem začala hrát i na housle. Na housle hraju doteď a moc mě to baví, cvičím každý den. Chci se hlásit na hudební konzervatoř a potom možná pokračovat na vysokou školu. Jednoho dne bych se chtěla stát profesionální houslistkou a koncertovat po celém světě.

Lekce 2, D.3, cv. 1

Jak se pan učitel Jan učil anglicky na SŠ a co mu teď pomáhá si cizí jazyk udržet

Mohli jsme si vybrat buď ruštinu, angličtinu, nebo francouzštinu a neučili nás rodilí mluvčí. Také učebnice byly zastaralé, neustále jsme jen opisovali cvičení, překládali věty a psali diktáty. Témata v učebnicích nebyla aktuální ani užitečná, a když jsem později na vysoké škole odjel na rok studovat do zahraničí, nedokázal jsem si ani objednat kávu. Strašně jsem se styděl. Zhruba za měsíc už jsem se ale docela rozmluvil. Pomohlo mi slyšet cizí jazyk kolem sebe a každý den konverzovat – i krátký rozhovor s prodávčem v supermarketu se počítá! Teď, o deset let později, mám pravidelné online konverzace a jazyk si udržuju. Je to jako sval, musí se neustále trénovat, aby neochabl. Taky se v angličtině dívám na různé streamovací platformy jako Netflix a HBO a čtu knihy v angličtině.

Lekce 3, A.3, cv. 3

Li a Nada se domlouvají na oslavu

Li: Ahoj Nado, půjdeš na Kátinu oslavu?

Nada: Nevím. A kdy to je?

Li: Tuhle sobotu. Káťa má narozeniny.

Nada: Aha, asi mě nepozvala.

Li: Určitě ano, posílala pozvánku na Facebooku.

Nada: Jo tak to je možné, neřídala jsem se teď na Facebook.

Li: Tak tam koukni. Je tam místo i adresa. Jestli chceš, můžeme jet spolu vlakem.

Nada: To by bylo fajn.

Li: Super. Vlak jede z Hlavního nádraží v půl páté odpoledne. V 5 jsme v Uhříněvsi a chvíli po páté u Káti.

Nada: A víš, kde bydlíš? Už jsi tam někdy byla?

Li: Jo, už jsem tam jednou byla. Přestěhovali se tam teprve loni v létě. Ale cestu už si nepamatuju. Kdyžtak to najdu na mapě v mobilu. Není to daleko od nádraží.

Nada: Tak jo. A co jí dáme za dárek? Píše, že žádné dárky nechce, ale stejně bych jí něco koupila.

Li: Určitě jsem pro. Ale nemám žádný nápad.

Nada: A co má Káťa ráda, moc ji neznám.

Li: Ona má ráda plno věcí. Hudbu, sport, jazyky, seriály... Zeptám se Christiana a Emila, jestli je něco napadlo. Třeba bychom mohli koupit nějaký dárek všichni dohromady.

Nada: To je dobrý nápad!

Lekce 3, A.3, cv. 4

Li, Christian a Emil se domlouvají na dárku pro Káťu

Li: Ahoj Christiane, půjdete s Emilem na tu Kátinu oslavu?

Christian: Ahoj, jasně.

Li: A co jí dáte? Máte nápad na nějaký dárek?

Christian: Ještě jsme to neřešili.

Li: A nedomluvíme se společně? Mohli bychom něco koupit dohromady.

Christian: Co třeba víno, když už je jí osmnáct? Psala, že chce spíš jídlo a pití.

Li: A není to trochu nuda?

Emil: Ahoj, a co vstupenku na nějakou akci? Třeba na fotbal nebo kino... Mohli bychom jít pak s ní.

Christian: Ale Káťu moc nebaví fotbal, Emile!

Li: Já myslím, že je to dobrý nápad. Co jít společně na nějaký koncert? Zkusíme s Nadou něco vybrat. A když nic dobrého nenajdeme, půjdeme do kina.

Emil: Tak jo.

Christian: Super, tak pak napiš, kolik to stálo, pošleme ti peníze.

Lekce 3, B.1, cv. 4

Stravovací návyky

Li:

Já ráno snídám polévku nebo kaši. Nemám ráda českou kuchyni, proto jsem přestala chodit do školní jídelny. Jsem totiž vegetariánka a Češi jí stále maso. Myslím si, že hodně masa škodí zdraví. Já jím hlavně zeleninu. Mám ráda třeba kořenovou zeleninu, ale v jídelně dělali pořád strašně sladkou dušenou mrkev. A petržel a celer v polévce byly vždycky úplně rozvařené, fuj. Takže teď chodím na oběd do čínské restaurace, kde pracuje moje maminka jako kuchařka, většinou si dávám nudle se zeleninou a houbami nebo smaženou rýži. Piju hlavně zelený čaj a vodu. Podle mě je zelený čaj moc zdravý. Večer jím doma, vařím často pro celou rodinu nějaké čínské jídlo.

Emil:

V České republice jsem musel dost změnit svoje stravovací návyky. Potraviny jsou tady úplně jiné. Myslím si, že v Kamerunu jsem jedl zdravěji. Maminka často připravovala mořské ryby, vlastně každý den. Také jsme jedli hodně čerstvého ovoce, jako například kvajávy, avokáda, manga nebo banány. V Kamerunu banány připravujeme i k masu nebo rybě. Tady ale banány moc nejím, nejsou dobré. Ale chutná mi místní ovoce: jablka, švestky, hrušky a blumy, hlavně teď na podzim jím každý den nějaké ovoce. Je důležité mít hodně vitamínů, když jsou všude chřipky. Maminka občas připraví nějakou mraženou rybu, ale spíše teď jíme hodně kuřecího a vepřového masa s bramborami. Nemůžu jíst mléčné výrobky jako smetanu nebo jogurt, protože jsem alergický na laktózu. Jinak piju většinou perlivou vodu nebo džusy. Jím málo sladkostí, protože nechci být tlustý. Občas si dám buchtu s ovocem, kterou upeče moje mamka. Miluju buchtu s rybízem.

Lekce 4, B.2, cv. 6

Odběr krve

- Sestra:** Dobrý den! Pojdte dál!
- Káťa:** Dobrý den!
- Sestra:** Prosím, posadte se a vyhrňte si rukáv!
- Káťa:** Na pravé nebo levé ruce?
- Sestra:** To je jedno.
- Káťa:** Dobře. Tak pravou.
- Sestra:** Teď si zacvičte a stiskněte ruku v pěst!
- Káťa:** Stačí takhle?
- Sestra:** Ano. [...] Výborně, už je hotovo. Není vám špatně?
- Káťa:** No, trochu se mi motá hlava.
- Sestra:** Tak si na chvíli lehněte.
- Káťa:** Děkuji. [...] Už je to lepší.
- Sestra:** Skvělé. Posadte se a počkejte 5–10 minut v čekárně.
- Káťa:** Na shledanou!

Lekce 3, B.3, cv. 1

Jak efektivně a zdravě zhubnout? Rozhovor s výživovým poradcem

Redaktorka: V dnešní době má velké množství lidí problémy s nadváhou hlavně z důvodu sedavého zaměstnání. Dnes vám ve studiu poradíme, jak by měl vypadat zdravý jídelníček, který nám pomůže zbavit se kil navíc. Poradí nám výživový poradce pan Radomír Sysel. Dobrý den, pane Sysle.

Pan Sysel: Dobrý den, paní redaktorko.

Redaktorka: Pane Sysle, v čem spočívá zdravý jídelníček?

Pan Sysel: U většiny lidí zdravější jídelníček spočívá v omezení živočišných tuků a sacharidů a zmenšení porcí. Je ale důležité říct, že byste z vašeho nového jídelníčku neměla úplně vyloučit potraviny, které jsou sice nezdravé, ale které máte ráda.

Redaktorka: Takže když miluju čokoládu, můžu ji pořád jíst?

Pan Sysel: Pokud milujete čokoládu, není dobré ji úplně vyloučit z vašeho jídelníčku, ale je dobré její množství omezit. Také se doporučuje jíst tučná a sladká jídla v první polovině dne, tedy nejlépe k snídani, nebo nejpozději k obědu. Váš nový jídelníček vám musí chutnat, abyste si na něj zvykla. Zdravý jídelníček není dieta na jeden měsíc, ale je to změna stravovacích návyků, cesta ke zdravému životnímu stylu.

Redaktorka: Co když mám špatný den a sním tři tabulky čokolády najednou?

Pan Sysel: Nic se neděje. Pokud je sníte jednou za čas, nevádí to. Nebezpečné je dlouhodobé přejídání.

Redaktorka: Na co bychom ještě měli myslet kromě omezení tučných a sladkých jídel?

Pan Sysel: V první řadě bychom měli jíst pravidelně, nejlépe třikrát až pětkrát denně, a malé porce. Dále musí být strava pestrá, snažte se jíst dostatek zeleniny a ovoce, mléčných výrobků, luštěnin, obilovin, masa a v malém množství tuky. Strava by měla být vyvážená, není dobré jíst jenom jeden typ potravin, například příliš mléčných výrobků, tělo potřebuje pestrou stravu. Důležitý je také dostatek tekutin.

Redaktorka: Předpokládám, že zdravý jídelníček nestačí ke zdravému životnímu stylu.

Pan Sysel: Samozřejmě musíme mít dostatek pohybu, odpočinku a spánku.

Redaktorka: Děkuji vám, pane Sysle, na shledanou.

Pan Sysel: Na shledanou.

Lekce 3, D.4, cv. 2

Výroba sklenice

Moderátorka: Produkt, který je tak běžný, že ho má doma opravdu každý. Je křehký, průhledný, tenký a používáme ho každý den. Bez něho bychom si asi těžko vychutnali v kavárně studenou limonádu nebo se jen bez problémů napili vody. Ano, mluvíme o sklenici. Jak se taková sklenice vyrábí, nám vysvětlí majitel sklárny Brousil pan Petr Brousil. Dobrý den, Petře.

Pan Brousil: Hezký ven vám i všem posluchačům.

Moderátorka: Z jakých surovin se vyrábí sklo?

Pan Brousil: Asi všichni víme, že sklo se vyrábí vlastně z písku, tedy přesněji řečeno ze sklářského písku. Sklářský písek obsahuje oxid křemičitý, vápenec a sodu. Ten se musí nejdříve zahřát na velkou teplotu spolu s oxidy, barvivy a dalšími látkami. Teplota to je opravdu vysoká, může dosahovat až 2000 stupňů Celsia. K tomu používáme speciální sklářskou pec. Po docela složitém procesu, při kterém se musí sklo zbavit bublinek, získat svou typickou průhlednost a ochladit, dostaneme tzv. hutní sklo. Teprve hutní sklo je základním materiálem pro výrobu sklářských produktů, tedy například klasické sklenice.

Moderátorka: A jak přesně probíhá například proces výroby takové obyčejné sklenice?

Pan Brousil: Asi nejčastějším způsobem výroby sklenic je foukání, kdy pomocí sklářské píšťaly foukáme do horkého kusu skla a tvarujeme ho za pomoci dřevěné formy do tvaru sklenice. Tuto sklenici pak můžeme dále brousit, zdobit nebo zlatit. U nás ve sklárně děláme workshopy pro veřejnost, kde si návštěvníci mohou sami výrobu skla zkusit, od foukání po jeho dekorování. Odnesou si pak svou vlastní sklenici domů.

Moderátorka: Z takové vlastnoručně vyrobené sklenice nám určitě bude voda chutnat mnohem lépe. A teď už jen dávat pozor a nerozbít ji.

Lekce 4, A.2, cv. 4

Li volá záchranku

Záchranka: Záchranná služba Praha, jak Vám můžeme pomoci?

Li: Dobrý den, jmenuju se Li Shen a jsem z Číny. Jsem doma se svou babičkou, ale není jí dobře.

Záchranka: Co se stalo?

Li: Nemůže vůbec dýchat a bolí ji srdce.

Záchranka: Je při vědomí?

Li: Promiňte, nerozumím.

Záchranka: Má babička otevřené oči a mluví?

Li: Ano, ale nemůže moc chodit.

Záchranka: Točí se jí hlava, zvrací?

Li: Ano, točí, ale naštěstí nezvrací.

Záchranka: To by mohl být infarkt, řekněte mi prosím přesnou adresu a Vaše telefonní číslo.

Li: Londýnská 43, Praha 2. Číslo je 775 356 891. Mám strašný strach.

Záchranka: Nebojte se, posíláme tam sanitku, hlavně musí být babička v klidu, zůstat sedět a pomalu dýchat.

Li: Dobře, děkuji.

Záchranka: Sanitka je tam za 5-10 minut.

Lekce 4, B.1, cv. 4**Co děláte pro své zdraví?****Christian:**

Myslím si, že se o svoje zdraví starám, protože chodím do sauny a nesedím pořád u počítače. Mám rád pohyb a často hraju fotbal. Jsem rád, že mě můj táta naučil chodit do sauny. Je to skvělý způsob, jak se zbavit napětí a stresu. A taky to přispívá k celkovému posílení organismu a k relaxaci. Problém je, že si dám občas cigaretu. Víím, že to není zdravé. Ale když jsem na party s kamarády, tak kouřím a nevadí mi to. Je to i dobrý způsob, jak se seznámit s holkou, která se mi líbí. Určitě bych si nevzal žádnou tvrdou drogu, z toho mám strach.

Káťa:

Mě baví běhání. Běhám alespoň jednou týdně, většinou sama. Při běhání přijdu na jiné myšlenky a zbavuju se tak napětí. Není zdravé sedět pořád doma u televize nebo počítače, protože to může způsobit bolest zad a také to negativně ovlivňuje oči. Nebaví mě jíst moc zdravě, nezdravá jídla mi víc chutnají. Jsem teď trochu nervózní, protože jsem začala chodit s jedním klukem a přemýšlím o hormonální antikoncepci. Nevím, jestli je zdravé ji brát. Někdo říká, že škodí zdraví a může způsobit zdravotní komplikace, např. trombozu. Také prý antikoncepce ovlivňuje náladu, tak nevím, jak se rozhodnu.

Li:

Jsem buddhistka, a tak věřím, že příčinou nemocí jsou také emoce. Východní medicína je jiná než ta západní. Ve východní medicíně se víc zkoumá to, co narušuje životní rovnováhu, co je příčinou nemoci. Jsem ráda, že bydlím v ČR, v Číně jsem měla psychické problémy. Měla jsem deprese z toho, že nezvládám plnit na 100 % všechny úkoly ve škole. Cítila jsem tam hrozný tlak od učitelů a měla jsem z nich strach. Já moc nesportuju, takže se stresu zbavuju tak, že medituju. Také mi pomáhá, když poslouchám hudbu, sama hraju na housle, a to je pro mě relax.

Lekce 4, B.3, cv. 2

Nejčastější civilizační nemoci

- 1** Anna má tuto nemoc už od dětství. Každý měsíc začne cítit tlak v hlavě, který se stupňuje a mění v silnou bolest. Nemůže se na nic jiného soustředit a musí ležet v tmavé, tiché místnosti, dokud bolest nepřejde.
- 2** Pan Nový se netěší na jaro, protože když všechno kvete, má ucpaný nos, kýchá a svědí ho oči. Musí brát léky a chodit na kontroly ke svému lékaři.
- 3** Martin se cítí nejistý ve společnosti spolužáků ve škole. Bojí se, že něco udělá špatně a ostatní ho budou odsuzovat. Někdy kvůli tomu nejde do školy. Chce to ale změnit, a proto vyhledal pomoc psychoterapeuta.
- 4** Aneta ráda sportuje, ale někdy se při tréninku nemůže nadechnout a má záchvat kašle. Musí brát léky, inhalovat a také jezdí každý rok k moři.
- 5** Paní Dvořáková šla na pravidelnou prohlídku k lékaři. Lékař jí po vyšetření řekl, že musí brát léky, zhubnout a více se hýbat. Pokud se nebude léčit a žít zdravěji, může mít problémy se srdcem.
- 6** Lucie chce vypadat jako modelka. Snaží se držet dietu, ale někdy má strašný hlad a sní všechno, co uvidí. Potom jde na záchod a všechno vyzvrací.

Lekce 4, D.1, cv. 4

Dobré ráno! Vítejte u dalšího dílu ze série COŽE???, která je zaměřená na zajímavosti o lidském těle. Dnes se budeme zabývat lidskou lebkou. Jak všichni víme, její hlavní funkce je chránit mozek, a proto musí být velmi pevná. Dokážete si ale představit, že by ženy rodily něco tak tvrdého a neforemného? Proto se lebka dospělého člověka velmi liší od lebky novorozeného dítěte. Lebka novorozence je pružná a rozdělená na několik částí, které se postupem času spojují a tvrdnou. Kdybychom se na lebku novorozence podívali seshora, viděli bychom celkem pět částí, které jsou měkkou tkání a při porodu se posouvají pod sebe. Tím se hlavička dítěte zmenší a přizpůsobí tvaru porodních cest. Miminka mají proto těsně po porodu často velmi šišatou hlavu, do pár hodin se jim ale hlavička srovná do normálu.

Lekce 5, A.2, cv. 3

Prohlídka bytu

Marcus: Dobrý den, tady Marcus. Jdu se podívat na ten pokoj.

Petr: Jasně, otevřu vám. Je to třetí patro.

[...]

Petr: Já jsem Petr.

Marcus: Marcus. Asi si můžete tykat.

Petr: Jo, určitě. Tak se pojd' podívat, tady to by byl tvůj pokoj. Je sice nejmenší, ale okna má do dvora, takže je tam klid.

Marcus: No, vypadá dobře, je tady hodně světla.

Petr: Já jsem tady bydlel předtím a byl jsem spokojený. Teď bydlím vedle, mám to tam o trochu větší plus tam mám balkon. Ale zase je to dražší, že jo.

Marcus: Velikost mi úplně vyhovuje, jenom nemám žádný nábytek, musel bych si pořídit stůl, ale to nevadí.

Petr: Tak tady naproti je koupelna. A záchod je pak zvlášť, hned vedle.

Marcus: A pračku tady nemáte?

Petr: Pračka je v kuchyni. Tady je kuchyň s obývánkem. Je docela velká, je tady mikrovlnka, sporák, lednička i pračka, jak už jsem říkal... Myčku bohužel nemáme. Chceme ještě koupit pohovku, protože bývalý spolubydlící si ji odvezl.

Marcus: Super, mně se tady moc líbí. Kdy bych se mohl nastěhovat?

Petr: Pokoj bude volný už od příštího týdne. My si ale budeme spolubydlícího vybírat. Takže budu mít taky pár otázek.

Marcus: Jasně.

Lekce 5, A.4, cv. 2

Christian slíbil Markusovi, že mu pomůže vymalovat jeho pokoj v novém bytě. Jsou v obchodě s barvami a přemýšlí, co všechno potřebují koupit.

Marcus: Jak jsem říkal, štafle si půjčím od spolubydlícího a váleček už doma mám.

Christian: Budeme tedy potřebovat hlavně barvu. Chceš klasicky bílý pokoj, nebo něco zajímavějšího?

Marcus: Jsem dost konzervativní a taky nevím, jak dlouho tam vlastně budu bydlet. Koupím bílou, ta je stejně nejlevnější.

Christian: Tomu rozumím. Nějaký štětec máš? Táta říkal, že rohy válečkem nevymaluješ.

Marcus: Dobře, koupíme nějaký štětec a taky igelit a pásku, abych mohl přikrýt ten nábytek, který už tam mám.

Lekce 5, B.1, cv. 3

Moje bydliště

Káťa:

Bydlím s rodiči a sestrou v rodinném domě v malém městě. Je to blízko Prahy, asi půl hodiny vlakem na Hlavní nádraží. Pak ještě musím jet 15 minut tramvají a jsem ve škole. Dojíždět do školy mi nevádí, ráda si čtu ve vlaku nebo se dívám z okna. Dřív jsme bydleli v paneláku a tam bylo všechno slyšet. Věděla jsem, kdy jdou sousedi na záchod, nebo kdy se sprchujou. Tady máme já a moje sestra každá svůj pokoj a můj pokoj má dokonce i balkon. Ložnice rodičů i naše pokoje jsou v prvním patře. Obývací je dole v přízemí, a proto se nerušíme. Když se někdo večer dívá na televizi a já chci už spát, tak nic neslyším. V obývací máme krb, kde v zimě topíme dřevem. Taky máme zahradu, kde v létě grilujeme a pěstujeme tam zeleninu a ovoce. Líbí se mi, že na vesnici máme víc soukromí. Už bych nechtěla bydlet ve městě, kde je hluk, hodně aut a málo místa v bytě. A taky doufám, že si brzo pořídíme psa.

Christian:

Bydlím s rodiči a bratrem v činžáku v Praze 6. Náš byt je starý, ale je světlý. Má vysoké stropy, velká okna a na podlaze jsou staré dřevěné parkety. V bytě máme plynové topení. Náš dům je z roku 1890 a má silné zdi. V zimě chvíli trvá, než ho vytopíme, ale v létě je tu krásně chladno. Dřív jsme bydleli v podkroví a tam bylo hrozné vedro. Nemáme sice výtah, ale já jsem sportovec a chodit denně do čtvrtého patra pro mě není žádný problém. Sdílím pokoj společně s bratrem Marcusem, ale to mi vůbec nevádí. Můžeme si povídat před spaním a hrát společně hry na počítači. Máme okno do dvora, a proto neslyšíme hluk z ulice. Trochu mi vadí, že to mám daleko do centra i do školy. Když jedu do školy, musím jet nejdřív autobusem na Hradčanskou, pak metrem a ještě tramvají. Výhoda bydlení v Praze 6 je, že v okolí je několik velkých parků, kam můžu chodit běhat nebo jezdit na skejtu.

Lekce 5, D.2, cv. 3

Planeta Mars

Jedná se o čtvrtou planetu sluneční soustavy, má červenou barvu, jméno po římském bohu války Martovi a jako putující hvězdu ji znaly už starověké civilizace. Víte, jak se tato populární planeta jmenuje? Je to samozřejmě Mars.

Mars je naším sousedem ve sluneční soustavě, je dál od Slunce než Země, a proto je také chladnější. Sluneční den je podobně dlouhý jako na Zemi, trvá 24 hodin a 39 minut a nazývá se Sol. Na Marsu se střídají roční období stejně jako na Zemi. Naproti tomu je ale Mars mnohem menší než Země, má asi jen čtvrtinovou plochu povrchu Země. Také má asi desetinovou hmotnost, to znamená, že je mnohem lehčí než Země.

Povrch Marsu tvoří hlavně horniny, které jsou pokryty oxidem železitým. Ten způsobuje typickou červenou barvu planety. Oxid železitý známe také pod názvem rez. Můžeme tedy říct, že Mars je vlastně rezavý. Pro svou červenou barvu byl Mars v historii symbolem ohně, krve a zániku. Na povrchu Marsu je spousta sopek a kráterů. Nejvyšší sopka je Olympus Mons, která měří asi 21 kilometrů a je to nejvyšší hora celé sluneční soustavy.

Atmosféra na této planetě je velmi řídká, tedy vlastně nedýchatelná. Skládá se hlavně z oxidu uhličitého a dalších prvků jako jsou dusík, argon nebo kyslík. Průměrná teplota se pohybuje kolem -63 stupňů Celsia, ale typické jsou velké rozdíly mezi denní a noční teplotou. Na rovníku se teplota pohybuje od -90 do -10 stupňů Celsia, ale teplota povrchu může někdy být až +30 stupňů Celsia. Kvůli nízkému tlaku se tady nevyskytuje voda v tekutém stavu.

Mars byla jedna z prvních planet sluneční soustavy, kam byla v 60. letech 20. století vyslána sonda a začala ji zkoumat věda. V současnosti je výzkum zaměřen na počasí a povrch planety, v budoucnosti je dokonce v plánu vysadit na Mars člověka. Mohlo by se tak konečně zjistit, jestli na planetě Mars někdy existovala, nebo existuje nějaká forma života. Zelený mimozemšťan to ale asi nebude.

Lekce 5, D.3, cv. 5

Kdy jsem žil? Kdy jsem žila?

1. středověk Žil jsem v době, kdy bylo v Evropě rozšířené křesťanství. Stavěly se kostely, kláštery a hrady. Vznikala nová a velká města. V jejich centru bylo náměstí. Lidé z venkova prodávali svoje výrobky na tržištích. Města měla hrady kvůli nepřítelům. Toto období začalo kolem roku 476 n. l. a skončilo přibližně v 15.–16. století.

2. starověk Žila jsem v Egyptě kolem roku 4000 př. n. l. blízko řeky Nil. Otroci stavěli pyramidy a chrámy. Byla i jiná města, např. v Mezopotámii, v Indii, v Číně nebo v Řecku. Lidé se živilí zemědělstvím a řemeslem.

3. pravěk Žil jsem před 6000–4000 lety. Živil jsem se lovem mamutů a sběrem plodů, např. kořínků nebo hub. Uměl jsem rozdělovat oheň. Bydlel jsem v obydlích z větví nebo v jámách. Města ještě neexistovala.

4. novověk Žila jsem v době průmyslové revoluce. V 18.–19. století se rozvíjela doprava a obchod, vznikaly továrny, kde pracovaly i děti. Lidé se více stěhovali a stále více lidí začínalo bydlet ve městech. Lidé se zajímali o kulturu, vědecké objevy a byli více vzdělaní.

Lekce 5, D.4, cv. 2

Důvody stěhování

Cameron:

Když nám loni hurikán sebral střechu nad hlavou, neměli jsme s manželkou a dvěma dětmi moc možností. Celá naše čtvrť byla najednou v troskách. Koupili jsme proto lístky na vlak a jeli jsme stovky kilometrů daleko, abychom si našli práci a vydělali peníze na každodenní život a aby děti mohly pokračovat ve studiu. Nebylo to vůbec jednoduché, ale naštěstí jsme všichni živí a zdraví, a to je nejdůležitější.

Mark:

Život ve městě je jiný. Nikdo nás tu nezná a cítíme se tady svobodněji. Lidi na nás nekoukají divně kvůli tomu, že jsme gayové. Na vesnici, kde jsme dřív bydleli, se na nás všichni kvůli naší orientaci dívali „skrz prsty“ a nerespektovali nás. To jsme nesnesli, a tak jsme radši odešli do města. Tady se cítím lépe a bezpečněji, našli jsme si spoustu kamarádů, se kterými se chodíme bavit nebo jezdíme na výlety.

Marin:

Pocházím z maloměsta na jihu Čech, ale na vysokou jsem odešla do Prahy, jako většina mých spolužáků ze střední. V Praze jsem už 8 let a jinde zatím bydlet nechci. Zůstala jsem tady po studiu, protože prostě miluju kulturu a spoustu příležitostí, které město nabízí. Často chodím na různé koncerty a do kina a taky tu mám fajn práci. Na vesnici nebo v malém městě bych se asi nudila.

Lekce 6, A.2, cv. 4

V tramvaji

Revizor: Dobrý den, Vaši jízdenku, prosím.

Emil: Dobrý den, moc se omlouvám, ale nemám jízdenku. Chtěl jsem si ji koupit v tramvaji, ale zapomněl jsem si svoji platební kartu.

Revizor: Pak to ale znamená, že jedete načerno a musíte zaplatit pokutu. Vaše doklady, prosím.

Emil: Já vím. Kolik to bude stát?

Revizor: Bude to 1000 korun, ale musíte to zaplatit hned, nebo do 15 dnů.

Emil: Dobře, co se dá dělat. Můžu to zaplatit online?

Revizor: Ano, příště si také můžete koupit jízdenku přes sms, to vyjde určitě levněji.

Lekce 6, A.2, cv. 5

Na vlakovém nádraží

- Emil:** Dobrý den, jednou zpáteční jízdenku do Pardubic.
Pokladní: Dobře, máte nějakou slevu?
Emil: Ano, jsem student, tady mám studentskou kartičku.
Pokladní: V pořádku. Můžete jet rychlíkem za 149 korun, nebo osobním vlakem za 117 korun.
Emil: Tak asi rychlíkem. Jaké je to nástupiště, prosím?
Pokladní: Jede to z nástupiště tři v 9:53.
Emil: Děkuji, na shledanou.

Lekce 6, A.3, cv. 2

Dialog 1

- Káťa:** Ahoj Li, mám nápad.
Li: Jé, to jsem zvědavá. Jaký?
Káťa: Chtěla bych se podívat o víkendu na Křivoklát, nejela bys se mnou?
Li: Tak jo, tam jsem ještě nikdy nebyla.
Káťa: Pojedeme vlakem, hodí se ti to v sobotu?
Li: Určitě. Podívám se, v kolik nám ráno jede vlak.

Dialog 2

- Christian:** Chtěl bych jet na hory lyžovat, nechceš jet taky?
Emil: Rád bych. Ale kam?
Christian: Kamarád má chatu v Krkonoších. Máš čas první týden v únoru?
Emil: Přes týden bohužel nemůžu, ale mohl bych přijet aspoň na víkend. Šlo by to?
Christian: To by šlo. Zítra se s ním uvidím a domluvíme detaily.
Emil: Výborně, už teď se těším.

Lekce 6, B.1, cv. 4

Moje prázdniny

Christian:

Já jsem odmalička ve skautu a letní prázdniny většinou trávím v přírodě. Na táboře spíme ve stanu, chodíme do lesa, plaveme a sjíždíme řeku. Večer uděláme táborák a zpíváme písničky. Ve skautu jsem se taky naučil pádlovat, lézt po skalách a mám odtud spoustu kamarádů, se kterými můžu o víkendu někam vyrazit. Moji rodiče byli taky skauti, proto v létě vždycky jezdíme společně na dovolenou někam na hory. Nikdo z nás nemá rád válení na pláži. Dánsko ale bohužel nemá hory, musíme jet do Norska nebo do jiné země. Od té doby, co bydlíme v Česku, máme hory blíž. Loni jsme byli v Rakousku. Často chodíme na dlouhé túry, máme s sebou krosnu a spíme pod širákem nebo v nějaké chatě. Táta vždycky říká, že ve městě jsme pořád a v lese si člověk nejlépe vyčistí hlavu.

Káťa:

O letních prázdninách vždycky trávím asi měsíc doma na Ukrajině. Těším se, že zase uvidím svoje staré kamarády. Bydlím u babičky a trochu jí pomáhám s prací na zahradě. Trháme rybíz, jahody a třešně a taky sekáme trávu. S rodiči pak jezdíme na dovolenou obvykle někam k moři. Loni jsme byli v Itálii a bylo to fakt super! Navštívili jsme Řím a viděli jsme mnoho historických památek a muzeí. Většinu dovolené jsme ale strávili u moře. Mám strašně ráda moře a je škoda, že v Česku žádné není. Každý den jsme chodili na pláž, opalovali jsme se a plavali. Já jsem skákala do vln a moje mladší sestra celý den stavěla hrady z písku. Táta s mámou se šli taky potápět a chtěli mě vzít s sebou, ale já jsem se bála, a tak jsem s nimi nešla. Radši jsme se šly se ségrou podívat na trh do města a nakoupily jsme si pohledy a suvenýry. Rodiče taky rádi ochutnávají místní speciality, takže jsme jedli opravdovou chobotnici.

Aziz:

Já chodím skoro celé prázdniny na brigádu, protože nemáme moc peněz. Loni jsem pracoval v jednom stánku s kebabem, ale to bylo hrozné. Bylo tam ještě větší vedro než venku a chodilo tam moc lidí, tak jsem se musel dost ohánět. Letos to bude lepší, budu pracovat společně s Emilem v KFC, kde je klimatizace a dostanu za hodinu víc peněz. Taky už umím líp česky, tak nebudu tak ztracený. V létě nechodím k vodě, protože neumím plavat. Myslím, že je to nebezpečné. Na dovolenou s rodinou nejezdíme, ale asi pojedeme zase k příbuzným na Moravu. Loni jsme byli několik dní u naší tety v Brně. Nada pořád chodila po muzeích, ale pro mě to byla děsná nuda! Jedno odpoledne jsme celá rodina grilovali v parku, a to bylo úplně nejlepší.

Lekce 6, B.3, cv. 3.c

Cestování s cestovní kanceláří a na vlastní pěst

Někteří lidé dávají přednost pohodlí a cestují prostřednictvím cestovní kanceláře. Tam si koupí zájezd, který zahrnuje všechno, co potřebují a nemusí se tak o nic starat. Pobytový zájezd znamená, že budou celou dobu na jednom místě a cestovní kancelář zařídí ubytování v hotelu, stravování, zábavu a někdy i malé výlety po okolí. Poznávací zájezd je takový, při kterém se jezdí z místa na místo, každý den se spí jinde a poznávají se jiná města, památky nebo i příroda. Lidé, kteří chtějí zažít dobrodružství, se naopak do plánování pouští sami. Dnes je velmi jednoduché si koupit na internetu letenku do nějakého města, rezervovat si tam i ubytování a vyrazit. Ti, kteří chtějí ještě větší dobrodružství, jezdí stopem a spí u místních lidí. Nehledají pohodlí, ale zážitky.

Lekce 6, D.2, cv. 4

Lipenská přehrada – české moře

Lipenská přehrada se nachází v jižních Čechách a byla vybudovaná mezi lety 1952 a 1959. Je to největší vodní plocha v České republice, a když přehradu navštívíte v létě, máte pocit, jako byste byli u moře. Na její hladině totiž plují i plachetnice! Nejenže je to významná rekreační oblast, důležitá je také jako zdroj elektrické energie a významnou roli hraje při povodních, kdy se její objem reguluje vypouštěním vody přes hráz a snižováním nebo zvyšováním průtoku pod hrází. Při povodních v roce 2002 dosahoval odtok vody z nádrže celých 320 m³/s (metrů krychlových za sekundu), tedy zhruba polovinu plaveckého bazénu za sekundu.

Lekce 6, D.4, cv. 3**Ostrava**

Ostrava je třetím největším městem Česka a největším městem českého Slezska. Nachází se na severovýchodě České republiky na soutoku čtyř řek: Odry, Opavy, Ostravice a Lučiny a je hlavním městem Moravskoslezského kraje. V Ostravě žije přibližně 285 tisíc obyvatel, ale v celé ostravské aglomeraci bydlí téměř 1 milion lidí. Ostrava vznikla jako středisko hutního a hornického průmyslu a je velmi unikátním průmyslovým městem. V minulosti si proto vysloužila přezdívku „ocelové srdce republiky“. Aktuálně už těžba ve městě neprobíhá a bývalý těžební komplex Dolní oblast Vítkovice je výjimečným souborem industriální architektury, který v současnosti funguje zejména jako turistická památka. V budoucnosti by mohla být zapsána do seznamu světového dědictví UNESCO. Do Ostravy ale můžeme jet také za kulturou, sportem nebo vzděláním. Funguje zde mnoho divadel a koná se tady jeden z největších hudebních festivalů Česka Colours of Ostrava. Oblíbený je mezinárodní atletický závod Zlatá tretra a ve městě se nachází tři velké univerzity. Proslulá je pak Stodolní ulice se svými šedesáti bary, kavárnami a restauracemi. V okolí Ostravy se můžete podívat na rozmanité přírodní úkazy jako jsou Polanský les, kopec Ema, Heřmanický rybník a trochu dál i krásné pohoří Beskydy nebo Jeseníky. V celé Ostravě mimochodem funguje výborná městská hromadná doprava, i když tam nejezdí metro. A víte, jak se v ostravském slangu řekne tramvaj? Zkuste si to vygooglovat.